نگاه

جام‌جهانی روی بازیکنان اثر مثبت داشت

محمود کلهر
پیشکسوت فوتبال

جدال پرسپولیس و استقلال بازی خوبی بود و جام‌جهانی روی عملکرد تک‌تک بازیکنان اثر مثبت گذاشته بود تا بازی زیبایی را ارائه دهند. از حق نباید گذشت، کادرفنی پرسپولیس و استقلال بدون ترس از باخت، تیم خودشان را هجومی وارد زمین کرده بودند تا به سه امتیاز بازی برسند. البته اشکال دو مربی در این بود؛ زمانی که به گل می‌رسیدند به جای اینکه به حملات خود تداوم بخشند بیشتر رویکردشان این بود تا با تجمع در خط دفاع از گل زده‌شان محافظت کنند و من این تاکتیک را چندان نمی‌پسندیدم. چیزی که مشخص بود اینکه پرسپولیس سوار بر بازی بود و پس از زدن گل نخست می‌توانست به گل‌های بیشتری برسد، اما در چند موقعیت با فرصت‌سوزی بازیکنانش در این امر ناکام ماند. همین مسئله موجب شد استقلال بازی را در ابتدا به تساوی بکشاند و سپس به گل برتری هم برسد. تعویض‌های ساپینتو کمک کرد تا پرسپولیس به گل تساوی برسد و در طرف مقابل هم تعویض‌های یحیی تیمش را به سمت جلو هل داد تا بازی بهتری ارائه بدهند. اگر بازی ادامه داشت مطمئنم شاگردان یحیی این شانس را داشتند حتی به گل سوم هم برسند. درست است یورگن لوکادیا در بازی نبود و دیاباته هم با مشکل مصدومیت مواجه بود، اما خوشبختانه پرسپولیس از لحاظ مهره‌ای مشکل چندانی ندارد، به‌طوری که در جریان بازی مهدی ترابی، امید عالیشاه و حتی بازیکنی مانند امیری که بازیکنانی چند پسته هستند رو به جلو بازی کردند و عصای دست سرمربی بودند. جای تأسف دارد بازیکنی مانند لوکادیا که ادعا دارد در سطح اول فوتبال اروپا بازی کرده با رفتار غیرحرفه‌ای خود این اتفاق را رقم زد تا زنگ خطر برای مسئولان باشگاه پرسپولیس به صدا درآید.

منبع: میزان

حاشیه

اشرف رامین

مسی و یارانش را با هلیکوپتر نجات دادند

دیوانگی‌های آرژانتینی‌های عاشق

بازگشت به وطن برای آلبی‌سلسته اهمیت زیادی داشت، هم برای اعضای تیم و هم برای هواداران، به همین خاطر بود که میلیون‌ها آرژانتینی عاشق دیوانه‌وار راهی خیابان‌های بوینس آیرس شدند و جشنی بزرگ و البته خطرناک را به راه انداختند.

باید به مردم کشوری که برای کسب سومین قهرمانی جام‌جهانی ۳۶ سال صبر کرده بودند، حق داد که با گذشت چند روز از فینال قطر ۲۰۲۲ همچنان سر از پا نشناسند و کماکان به شادی ادامه دهند. دولت آرژانتین طوری برنامه‌ریزی کرده بود که اعضای تیم با حضور همه بازیکنان، به‌ویژه لیونل مسی در جشن استقبال مردمی حضور داشته باشند، اما آنها هم پیش‌بینی نمی‌کردند خیل عظیم جمعیت، پایتخت را به اشغال خود دربیاورد.

برنامه از این قرار بود که تیم قهرمان سوار بر یک اتوبوس روباز وارد میدان اصلی شهر شود و مردم در میدان اوبلیسک قهرمانانشان را تشویق کنند. جمعیت حاضر در خیابان‌های بوینس‌آیرس چیزی بین ۴ الی ۵ میلیون نفر تخمین زده شده است و همین جمعیت اجازه حرکت به اتوبوس را نمی‌داد. حرکت آهسته اتوبوس یک طرف و حرکت دیوانه‌وار یک هوادار طرف دیگر. زمانی که اتوبوس قهرمان از زیر یک پل رد می‌شد، هوادار متعصب از روی پل خودش را روی اتوبوس انداخت. اینجا بود که نیروهای امنیتی احساس خطر کردند و تصمیم گرفتند برای جلوگیری از هرگونه اتفاق ناگوار تیم را توسط هلیکوپتر از میان جمعیت خارج کنند.

با اینکه تیم از مهلکه نجات یافت، اما حوادث دیگر کام مردم آرژانتین را تلخ کرد. از بوینس‌آیرس خبر می‌رسد یک هوادار ۲۴ ساله بر اثر سقوط جان خود را از دست داده و یک کودک پنج ساله نیز بر اثر سقوط سنگ روی سرش به کما رفته است. علاوه بر این گفته می‌شود بیش از هشت نفر مجروح شده‌اند. ازدحام جمعیت به حدی بود که نه تنها اتوبوس تیم قهرمان به میدان اصلی نرسید، بلکه بیم آن می‌رفت که مردم زیر دست و پا بمانند و امکان هیچ نوع امدادرسانی هم وجود نداشت. مردم آرژانتین از عملکرد دولت در برنامه‌ریزی مراسم و تأمین امنیت مردم به شدت انتقاد کرده‌اند. رئیس‌جمهور آرژانتین امیدوار بود بتواند با تیم قهرمان عکس یادگاری بگیرد، منتها شلوغی مراسم به حدی بود که امکان دیدار با آلبرتو فرناندز وجود نداشت. فرناندز در خصوص جشن مردمی گفت: «از نحوه حضور مردم برای ادای احترام به تیم ملی و کادر فنی در خیابان‌ها تجلیل می‌کنم. میلیون‌ها آرژانتینی در خیابان حضور داشتند، در دسامبری که برای همیشه در قلب ما می‌ماند. همه ما توانستیم متحد شویم و از تیم برای شادی بزرگی که به ما داد، تشکر کنیم.»

اما این تنها حاشیه جشن قهرمانی نبود. سنگربان آرژانتین با اینکه در فینال سه گل از امباپه دریافت کرد، ولی باز هم دست از سر گلزن فرانسوی‌ها برنداشت. امیلیانو مارتینز در جریان جشن قهرمانی و در حالی که سوار اتوبوس روباز بود، عروسک امباپه را به حالت مسخره در دست داشت و همراه با هواداران از جشن لذت می‌برد. این مسئله با واکنش‌های هواداران فرانسه و به‌ویژه طرفداران کیلیان همراه شده است.

ضمن اینکه خروس‌ها هنوز باخت در فینال جام‌جهانی را هضم نکرده‌اند. هواداران فرانسه که خود را برای جشن در خیابان شانزه‌لیزه آماده کرده بودند، به شدت از عملکرد درخشان لیونل مسی خشمگین هستند و در شبکه‌های اجتماعی موضع‌گیری‌های تندی علیه‌اش داشته‌اند. این مسئله کار را برای لئو سخت خواهد کرد. بهترین بازیکن جام‌جهانی تا پایان فصل با پاری‌سن‌ژرمن قرارداد دارد و برای بازگشت به این تیم و پوشیدن دوباره پیراهن پاریسی‌ها با دشواری‌های زیادی روبه‌رو خواهد بود. باید دید سران باشگاه با ادامه این روند هنوز برای تمدید قرارداد با مسی تلاش خواهند کرد یا خیر.

کاپیتان باز هم یاد و خاطره اسطوره فوتبال آرژانتین را زنده نگه داشت. با اینکه دیگو مارادونا فوت کرده، اما بازیکنان تیم‌ملی و به‌خصوص لیونل مسی در جریان جام ۲۰۲۲ بارها به این اسطوره ادای احترام کردند. مسی در صفحه شخصی خود به نقش مارادونا در قهرمانی آرژانتین اشاره کرد: «این جام برای همه آنهایی است که در ادوار قبلی در عین شایستگی نتوانستند قهرمان شوند، به‌خصوص در جام‌جهانی ۲۰۱۴ که تا آخرین مرحله رفتیم. این جام برای دیگو (مارادونا) که از آسمان‌ها حمایتمان کرد نیز هست، همین‌طور برای تمام آنهایی که بدون توجه به نتایجش، همیشه حامی تیم‌ملی بودند و در سختی‌ها دست از حمایتشان نکشیدند.»

اشک تمساح!

آهای جماعت فوتبالی اغتشاش تمام شد

گزارش یک
حامد قهرمانی

ظاهراً فوتبالی جماعت همچنان می‌خواهد «نفهمد.». این جماعت از خود متشکر که کوچک‌ترین دستاوردی هم برای ورزش کشور ندارند و صرفاً از جیب مردم و بیت‌المال میلیاردی دریافت می‌کنند نزدیک به سه ماه است که هر طور توانسته‌اند آب به آسیاب دشمنان قسم‌خورده کشور و مردم ریخته‌اند و در برابر حقیقت خود را به نفهمیدن زده‌اند. بزرگ و کوچک هم ندارند. البته تعجبی هم ندارد وقتی رئیس فدراسیون خودش را به این راه زده از بقیه نمی‌توان توقع داشت. با این حال حالا دیگر مثل روز روشن شده که این جماعت نمی‌خواهند حقیقت را بفهمند و همچنان اصرار دارند که آتش‌بیار معرکه‌ای باشند که رسانه‌های معاند سعودی، لندن‌نشین و امریکایی به راه انداخته‌اند.

هفته دوازدهم رقابت‌های لیگ برتر طی روزهای دوشنبه و سه‌شنبه برگزار شد. لیگی که در سایه برگزاری مسابقات جام جهانی و دیدن بالاترین سطح فوتبال چنگی به‌دل نمی‌زد و حتی بیننده‌های معمولی خود را هم نداشت، اما همچنان حاشیه‌های خود را داشت. همچنان فوتبالی جماعت به تصور اینکه می‌تواند از نمد اغتشاشات برای خودش کلاهی دست و پا کند خود را به نفهمی می‌زند و حرکات خاص انجام می‌دهد، اما نمی‌داند و نمی‌فهمد که این نمد خیلی وقت است که پوسیده شده و دیگر حتی به کار اربابانش هم نمی‌آید.

فوتبالیست جماعت نمی‌خواهد بفهمد که صف مردم از صف اغتشاش جدا شده و همچنان اصرار دارد که خود را هم‌ردیف اغتشاشگران و اربابان آنها نشان دهد. فوتبالیست جماعت خارج از میدان مسابقه هر کاری که دلش می‌خواهد انجام می‌دهد، گیتار می‌زند، می‌رقصد، پارتی می‌رود و با حالت نامتعادل دستگیر می‌شود و با شنیدن خبر دریافت پاداش کف و سوت می‌زند، اما مقابل دوربین که می‌رسد ژست ماتم‌زدگی به خود می‌گیرد. مثلاً سه ماه است که وقتی گل می‌زنند شادی گل انجام نمی‌دهند یا با حرکات دست و پا و سر رفتاری می‌کنند که اعتراض خود را نشان دهند، حالا اعتراض به چه بماند.

سؤال اینجاست؛ تکلیف ما با این جماعت چیست؟ جماعتی که دست‌شان تا آرنج در جیب همین مردم است و میلیاردی می‌گیرند، اما آب به آسیاب دشمنان این مردم می‌ریزند. جماعتی که همچنان در برابر فهمیدن حقیقت مقاومت می‌کنند، در حالی که امروز فضا کاملاً روشن شده و دیگر خبری از غبار فتنه نیست و مردم صف‌شان را از اغتشاش و اغتشاشگران جدا کرده‌اند، اما این جماعت همچنان می‌خواهند در کنار براندازان باقی بمانند.

خب بگذارید باقی بمانند. فقط باید چند کار ساده انجام داد؛ مثلاً فلان بازیکن معترض به اعدام را احضار کرد، نصف قراردادش را کم کرد و بعد به او گفت حالا برو بقیه قراردادت را از شبکه سعودی بگیر یا اینکه بازیکنان سرخابی پایتخت را خواست و جریمه‌شان کرد و بعد به آنها گفت حالا با همان ژست بعد از گلزنی بروید کنار خیابان بایستید تا یکی پیدا شود و ببیند دردتان چیست، فقط مراقب باشید خلق‌الله به چشم خل و چل و دیوانه نگاهتان نکنند و راهی تیمارستان نشوید. اگر درست شد که هیچ، ولی اگر در لجبازی و وطن‌فروشی آقایان همچنان روی همان پاشنه چرخید (که ظاهراً می‌چرخد)، آن وقت باید گوششان را گرفت و پرتشان کرد بیرون تا بروند کار کنند و پول دربیاورند. اینگونه حداقل می‌فهمند که نان درآوردن خیلی سخت‌تر از فوتبال بازی کردن است.

فوتبالی جماعت عشق شهرت دارد و دیده شدن و طی این سه ماه خیلی خوب این را نشان داد. نشان دادند که چگونه حتی حاضرند برای مشهور شدن پا روی منافع امنیتی کشورشان بگذارند. نشان دادند که برای رسیدن به مقاصدشان حتی حاضرند در خون مدافعان امنیت کشور شریک شوند و با رفتارهای نسنجیده و نفهمیده‌شان مثلاً جای شهید و جلاد را عوض کنند.

فضای ایجاد شده در اغتشاشات اخیر کشور بهترین فرصت برای آنها بود که اصل خود را نشان دهند و مثل الگوهای وطن‌فروش‌شان برای گرین‌کارت سر و دست بشکنند. درحالی که ثابت شده هیچ درک و فهمی از وضعیت موجود ندارند و صرفاً مقابل دوربین‌ها برای فریب افکار عمومی فیلم بازی می‌کنند و اشک تمساح می‌ریزند، اما در خلوت‌هایشان «آن کار دیگر می‌کنند».

لزوم یک برخورد قاطع با این جماعت امروز بیشتر از هر زمان دیگری احساس می‌شود. جماعتی که حتی برخی از آنها در اغتشاشات اخیر دستگیر و با رأفت اسلامی آزاد شدند، اما همچنان در برابر درک حقیقت و جدا کردن صف خود از معاندان و دشمنان ایران و ایرانی مقاومت می‌کنند و خودشان را به نفهمیدن می‌زنند. یک برخورد قاطع تا دیگر شاهد تکرار چنین صحنه‌هایی در فوتبال نباشیم.

البته این جماعت صف‌شان را مدت‌هاست که جدا کرده‌اند و واقعیت این است که باید در فوتبال را با این بازیکنان تخته کرد. شاید فرصت آن رسیده که با یک اقدام اساسی و درست تمام نخاله‌های فوتبال از رئیس گرفته تا مرئوس، بازیکن، مربی و لیدر را دور ریخت و این رشته را از نو به درستی و با سلامت کامل بنا نهاد. فوتبالی که اسیر پول نباشد و ما نگران وادادگی اهالی‌اش نباشیم، فوتبالی که وطن‌فروش نباشد.

کاروان ایران ۳۴ مدال گرفت اما...

زنگ خطر آسیا برای کاراته

خبر
شیوا نوروزی

کاروان کاراته ایران در رقابت‌های قهرمانی آسیا ۳۴ مدال رنگارنگ به دست آورد. هجدهمین دوره این رقابت‌ها در رده‌های نوجوانان، جوانان، زیر ۲۱ سال و بزرگسالان در تاشکند برگزار شد و کاراته‌کاهای کشورمان در مجموع موفق به کسب هفت طلا، هفت نقره و ۲۰ برنز شدند. کاروان کاراته ما در رده‌های مختلف درحالی ۳۴ مدال را از آن خود کرده که عملکرد ملی‌پوشان نسبت به دو دوره گذشته از نظر کسب مدال افت داشته است. در مسابقات ۲۰۲۲ تنها هفت مدال زرین به کاراته کشورمان رسیده، در شرایطی که در سال ۲۰۱۷ کاروان اعزامی ۲۰ طلا و در سال ۲۰۲۱ ملی‌پوشان ۱۴ طلا به ارمغان آوردند. متأسفانه تعداد طلاهای تمامی رده‌های سنی ما تک‌رقمی شده و زنگ خطر را برایمان به صدا درآورده است. نکته مهم دیگر اینکه هیچ مدال طلایی نصیب رده نوجوانان نشده و این مسئله نیز ضعف در رده‌های پایه را نشان می‌دهد. آخرین مدال کسب شده برای کشورمان اهمیت زیادی داشت. تیم کومیته مردان با شکست قزاقستان دوباره قهرمان قاره کهن شد. شاگردان شهرام هروی دوره گذشته مغلوب قزاق‌ها شده بود، اما امسال انتقام آن را از این تیم گرفتند. کومیته کاران ما ابتدا ترکمنستان را بردند، سپس ازبکستان را شکست دادند و پس از آن عربستان را از پیش‌رو برداشتند تا به فینال برسند. در فینال مهدی خدابخش، بهمن عسگری، پورشیب و صالح اباذری در ترکیب قرار گرفتند و ۳ بر یک این تیم را بردند و مدال طلا را به گردن آویختند. در بخش بزرگسالان، ژاپن با هشت طلا، دو نقره و سه برنز قهرمان شد و اردن و قزاقستان نیز به ترتیب مقام دوم و سوم را به دست آوردند. تیم کاراته بزرگسالان کشورمان نیز با یک طلا، یک نقره و ۹ برنز همانند دوره گذشته مقام چهارم آسیا را به خود اختصاص داد. در کاتا انفرادی مردان، علی زند مدال برنز گرفت و کاتا تیمی مردان نیز مشترکاً با اندونزی به مدال برنز رسید. در کومیته انفرادی مردان، علی مسکینی در وزن ۶۰- به برنز مشترک دست یافت، صالح اباذری در ۸۴+ کیلوگرم روی سکوی سومی ایستاد و در کومیته تیمی مردان هم یک طلای ارزشمند به ارمغان آمد. در بخش کاتای انفرادی بانوان تنها فاطمه صادقی یک برنز به چنگ آورد و در کاتای تیمی بانوان نیز به مدال نقره بسنده کرد. بانوان در کومیته تیمی روی سکو نرفتند و در کومیته انفرادی هم چهار مدال برنز توسط سارا بهمنیار، فاطمه سعادتی، مبینا حیدری و لیلا برجعلی کسب شد. ضعف کومیته کاران مرد و زن با نرفتن روی سکوی قهرمانی و ناکامی در کسب مدال طلا کاملاً عیان شد. عملکرد کاروان کاراته در قاره کهن ثابت کرد نباید در خواب مدال‌های گذشته بخوابیم و فدراسیون برای جلوگیری از تکرار ناکامی‌ها باید برنامه‌ریزی ویژه‌ای را در نظر بگیرد و عملکرد تیم‌های اعزامی را موشکافانه بررسی کند.

تأکید مدال‌آوران به تغییر نگاه تبعیض‌آمیز مسئولان

همه ورزشکاران به عشق ایران تلاش می‌کنند

بازتاب
شمیم رضوان

گلایه‌های بحق قهرمانان و مدال‌آوران رشته‌های منهای فوتبال یکی، دو تا نیست. ورزشکارانی که سال‌ها با کمبود امکانات و بی‌توجهی‌های مسئولان را به جان خریدند، اما دیگر کارد به استخوانشان رسیده و تحمل این حجم از تبعیض را ندارند، به‌طوری که امیر جعفری، نایب‌قهرمان وزنه‌برداری پارالمپیک توکیو با دلخوری از بی‌توجهی مسئولان و این نگاه نامیمون تأکید می‌کند تمام ورزشکاران برای اهتزاز پرچم ایران تلاش می‌کنند و همانگونه که از ما توقع دارند به همان نسبت هم به ما توجه کنند: «مسئولان کشور باید به یک اندازه به رشته‌های ورزشی اهمیت بدهند. البته مسئولان فدراسیون و انجمن تا حد توان از ما حمایت و سعی کردند از لحاظ امکانات هر چیزی که مناسب بود برای ورزشکاران فراهم کنند، اما از مسئولان وزارت ورزش درخواست داریم همانطور که به فوتبال توجه می‌کند به ما هم توجه کند، چراکه تمام ورزشکاران در همه رشته‌ها برای اهتزاز پرچم ایران و افتخارآفرینی تلاش می‌کنند و همانگونه که در آستانه مسابقات پارالمپیک و بازی‌های پاراآسیایی از ما توقع دارند، به همان نسبت هم به ما توجه کنند تا بتوانیم ظرفیتی که در ورزش کشور وجود دارد را بیشتر از قبل ارتقا دهیم.»

این تنها درخواست نایب‌قهرمان پارالمپیک توکیو نیست و محمد گنج‌خانلو، ملی‌پوش دوچرخه‌سواری ایران نیز با اشاره به تجهیزات قدیمی و بلاتکلیفی فدراسیون می‌گوید برای تکرار این موفقیت‌ها باید سرمایه‌گذاری شود: «به عنوان کسی که نتیجه گرفته است، انتظار دارم روی من و امثال من که نتیجه می‌گیریم، بیشتر سرمایه‌گذاری کنند، هم از لحاظ مالی و هم اعزام به مسابقات. در غیر این صورت نتیجه گرفتن خیلی سخت می‌شود. مدال‌های مهمی گرفته‌ام که بر اساس توانایی شخصی خودم بوده، اما هر چقدر جلوتر برویم کار سخت‌تر می‌شود، نه اینکه من ضعیف‌تر شوم، نه، بلکه رقبا پیشرفته‌تر می‌شوند و این باعث می‌شود که آنها قوی‌تر شوند. به همین دلیل باید برای نتیجه گرفتن در دوچرخه‌سواری هزینه کرد، اما در حال حاضر حتی یک دوچرخه جدید هم نداریم و هر کسی بدون هدف برای خودش تمرین می‌کند. من سال گذشته مدال پیست و جاده قهرمانی آسیا و بازی‌های کشورهای اسلامی را کسب کردم و در تور ایران-آذربایجان نیز نتیجه گرفتم و کاری نبود که انجام ندهم، اما تغییری در وضعیت مالی‌ام ایجاد نشد. توقع دارم علاوه بر بازی‌های آسیایی، برنامه‌ریزی هم برای کسب سهمیه المپیک انجام شود و از لحاظ مالی حمایت و به مسابقات کسب سهمیه اعزام شویم، نه اینکه به حال خود رها شویم!» در واقع حمایت و تغییر نگاه تبعیض‌آمیز مسئولین همه آن چیزی است که ورزشکاران برای کسب موفقیت‌های بیشتر مطالبه دارند.

قاب

تو منی یا من توام؟

اینکه می‌بینید از دیدن مهدی کرمی، وزنه‌بردار تیم ملی ایران اینگونه جا خورده «قل» دیگر او نیست، برادرش هم نیست، اما خودمانیم فارس الباخ قطری باید هم بابت این همه شباهت تعجب کند، اینقدر که مات و مبهوت فقط صورت مهدی کرمی را نگاه می‌کند و تعجب خود را اینگونه نشان می‌دهد. حتماً به مهدی می‌گوید «تو منی، یا من توام». جالب اینکه کرمی فقط می‌خندد. اینجا کلمبیاست، فرسنگ‌ها دورتر از آسیا، در حاشیه مسابقات قهرمانی جهان که دو ورزشکار ایرانی و قطری اینگونه به‌هم رسیده‌اند و تعجب همه را برای این همه شباهت برانگیخته‌اند.

یادداشت

دنیا حیدری

تحویل بگیرید آقای سجادی بیرانوند خدمت شما

جدیدترین افاضات گلر ملی‌پوش پرسپولیس ثابت می‌کند وقتی جلوی تبعیض گرفته نشود، آن وقت هر کسی هرچه دلش خواست، می‌گوید. البته واکنش بیرانوند به انتقادات پیشکسوتان و ورزشکاران سایر رشته‌ها درباره پرداخت پاداش‌های غیرمتعارف و حواله خودرو چندان هم عجیب نیست. رفتار او نشئت گرفته از تبعیض فاحش در ورزش بین فوتبالی‌ها و غیرفوتبالی‌هاست. او زاده تفکری است که حرف و عمل یکسانی ندارد. تفکری که از رنگین‌تر خواندن خون فوتبال ابایی ندارد.

آنچه امروز به بیرانوند و امثال او اجازه می‌دهد منتقدان خود را زیر سؤال ببرند و حتی منت کارهای خیر خود را بر سر مردم بگذارند، عدم شفاف‌سازی مسئولان است و تبعیض‌های غیرقابل توجیهی که دست آقایان را آنقدر باز گذاشته که قبل از یک مسابقه دست به جیب شوند و پاداش بدهند، آن‌هم پاداش‌هایی غیرمتعارف که صدای همه اهالی ورزش را درآورد! اعتراضی منطقی که بیرانوند را بر آن داشته تا دریافت پاداش غیرمتعارف حواله ورود خودرو را به کل منکر شود!

این در حالی است که پرداخت این حواله از سوی بسیاری از جمله مارکار، دستیار کی‌روش در جام جهانی ۲۰۲۲ نیز تأیید شده است. با این وجود دروازه‌بان ملی‌پوش پرسپولیس که اتفاقاً در قطر هیچ گلی هم به سر تیم ملی نزد، مدعی است هر آنچه تیم ملی به عنوان پاداش دریافت کرده از جیب دولت نبوده است!

البته که فیفا پاداش قابل توجهی به تیم‌های صعودکننده به جام جهانی می‌دهد، اما کیست که نداند فدراسیون برای برداشت از این پول با چه محدودیت‌ها و مشکلاتی دست به گریبان است و آن را نمی‌تواند در هر زمینه‌ای هزینه کند و موارد استفاده آن از سوی فدراسیون جهانی فوتبال کاملاً مشخص است. در واقع تلاش بیرانوند برای توجیه آنچه اعضای تیم ملی فوتبال ایران در قطر به عنوان پاداش دریافت کرده‌اند، کاملاً بیهوده است و او خود بهتر از هر کس دیگری می‌داند آنچه در قطر بین ملی‌پوشان و همراهانشان تقسیم شده، به‌طور مستقیم از جیب ملت بوده است. رقمی که می‌تواند مشکلات بسیاری را از دوش سایر رشته‌ها بردارد، اما بی‌هیچ دلیل و منطقی روانه جیب تیم ملی می‌شود، بی‌آنکه نتیجه مثبتی کسب کرده یا افتخاری را رقم زده باشد.

تحمل بیرانوند بیش از چند روز نبود. صبر او خیلی زود در مقابل انتقادها لبریز شد و در مقام دفاع از خود و دوستانش در تیم ملی برآمد، اما هرگز به این فکر نکرد که ورزشکاران و قهرمانان سایر رشته‌ها بعد از سال‌ها صبوری و تحمل هرگونه بی‌توجهی و تبعیض صدایشان درآمده است. بی‌شک اگر او به این مسائل می‌اندیشید، اینطور گستاخانه برابر منتقدانی که بحق پاداش‌های نامتعارف پرداخت شده به تیم ملی را زیر سؤال بردند، نمی‌ایستاد و منت کار نکرده را بر سر مردم نمی‌گذاشت!

بیرانوند با قیافه‌ای حق به جانب می‌گوید ما برای بازی با ولز ۱۵ هزار دلار پاداش گرفتیم، اما می‌دانستید قبل از بازی با امریکا بیش از ۶ میلیارد تومان را برای یک خیریه نذر کرده بودیم که مردم را خوشحال کنیم؟ البته که برتری مقابل امریکا می‌توانست باعث خوشحالی مردم شود، اما دروازه‌بان تیم ملی و هم‌تیمی‌های او خوب می‌دانستند که در صورت پیروزی مقابل امریکا پاداشی چشمگیر در انتظار آنهاست. کما اینکه قبل از بازی و کسب هر نتیجه‌ای حواله وارد کردن یک خوردو نیز دریافت کردند و در صورت برتری مقابل امریکا باز هم پاداشی چشمگیر دست‌شان را می‌گرفت. پس بخشیدن ۶ میلیارد تومان در قبال این حجم از پاداش غیرمترقبه رقم قابل توجهی نیست. ضمن اینکه ملی‌پوشان به میل خود اقدام به انجام این عمل خیرخواهانه کردند و اجباری در کار نبوده که حالا آقای دروازه‌بان منت آن را سر مردم می‌گذارد و می‌گوید می‌دانستید. اصلاً چه دلیلی دارد کسی بفهمد اگر نیت خیر باشد، نه ریا!

حمایت‌های بی‌حد و حصر از فوتبالی‌ها و تبعیض‌های اعمال شده در طول این سال‌ها باعث شده برخی تصور کنند به راستی خون فوتبالیست جماعت رنگین‌تر از ورزشکاران سایر رشته‌هاست. در واقع مقصر تفکری که باعث شده بیرانوند امروز اینگونه مقابل مردم و منتقدان قدعلم کند، نگاه اشتباه مسئولانی است که همه ورزش را در فوتبال خلاصه کرده‌اند. تحویل بگیرید آقای سجادی، این بیرانوند خدمت شما.

ایران میزبان فوتسال ناشنوایان آسیا شد

مهدی تیشه‌گران، رئیس فدراسیون ناشنوایان از برگزاری مسابقات آسیایی فوتسال ناشنوایان به میزبانی ایران در اردیبهشت سال آینده خبر داد. وی گفت: «در جریان برگزاری اولین دوره مسابقات جهانی فوتسال ناشنوایان رده سنی زیر ۲۱ سال در مالزی، کنفدراسیون آسیا پیشنهاد میزبانی مسابقات فوتسال در رده سنی بزرگسالان را به ایران داد که مورد موافقت قرار گرفت. این مسابقات قرار است اردیبهشت‌ماه سال آینده برگزار شود.»

تساوی طباطبایی با نماینده روسیه

محمدامین طباطبایی، ملی‌پوش شطرنج ایران در دور هشتم مسابقات شطرنج اسپانیا به تساوی رسید. طباطبایی در دور هشتم این مسابقات به مصاف شطرنج‌باز روسیه که با پرچم فدراسیون جهانی در این مسابقات حضور دارد، رفت و به تساوی رسید. این بازی که برای ملی‌پوش شطرنج ایران به دلیل صدرنشینی حریف خود مهم بود در آخر با تساوی به پایان رسید تا طباطبایی با دو پله سقوط در جدول رده‌بندی در جایگاه پنجم قرار بگیرد.